

Sygn. akt VI U 1292/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodnicząca:	SSO Monika Miller-Młyńska
Protokolant:	St. sekr. sądowy Katarzyna Herman

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 listopada 2013 r. w S.

sprawy A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 21 czerwca 2013 roku znak: (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje A. G., poczynając od 1 czerwca 2013r., prawo do emerytury pomostowej;

II. stwierdza odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania prawidłowej decyzji w niniejszej sprawie.

UZASADNIENIE

Decyzją z 21 czerwca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., po rozpoznaniu wniosku z dnia 11 czerwca 2013 r., odmówił A. G. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony na dzień złożenia wniosku nie osiągnął 60 roku życia.

Odwołaniem z 4 lipca 2013 r. ubezpieczony zakwestionował ww. decyzję ZUS. Podkreślił, że przepracował 22 lata w warunkach szczególnych jako rybak morski w Przedsiębiorstwie (...), a w konsekwencji może przejść na emeryturę pomostową w wieku 55 lat. Dodatkowo wskazał, że zakład pracy, w którym pracował w warunkach szczególnych nie istnieje, brak jest zatem możliwości uzyskania przez niego prawidłowego świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania ubezpieczonego z uzasadnieniem jak w zaskarżonej decyzji. Wyjaśnił, iż odmówił A. G. prawa do emerytury pomostowej, pomimo iż ten nie pozostaje w stosunku pracy i posiada wymagany okres zatrudnienia wynoszący ponad 25 lat, ponieważ uznał, iż ubezpieczony nie osiągnął wymaganego wieku 60 lat oraz nienależycie udokumentował wykonywanie pracy w warunkach szczególnych.

Do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu pracy od 26 sierpnia 1974 r. do 14 kwietnia 1975 r. oraz od 27 stycznia 1977 r. do 27 sierpnia 1999r. w Przedsiębiorstwie (...) w S., a to z uwagi na brak zaświadczenia wystawionego przez zakład pracy stwierdzającego, że przed dniem 1 stycznia 2009 r. ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. G. urodził się w dniu (...) roku.

Bezsporne.

Wniosek o emeryturę pomostową złożył w ZUS w dniu 11 czerwca 2013 r. W tym czasie posiadał staż pracy przekraczający 25 lat, legitymował się bowiem okresem ubezpieczenia wynoszącym 29 lat, 7 miesięcy i 13 dni. Ubezpieczony nie pozostaje obecnie w stosunku pracy, nie przystąpił do OFE.

Niesporne.

W okresie od 26 sierpnia 1974 r. do 14 kwietnia 1975 r. A. G. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w S. na stanowisku rybaka. W tym czasie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienioną w dziale B dział IV poz. 4 pkt 12 wykazu stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 24 Ministra Kierownika (...) z dnia 15 sierpnia 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu gospodarki morskiej, tj. pracę rybaka morskiego na statkach.

W okresie od 27 stycznia 1977 r. do 27 sierpnia 1999 r. A. G. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w S. na stanowisku bosmana. Także i w tym czasie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienioną w dziale B dział IV poz. 4 pkt 10 wykazu stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 24 Ministra Kierownika UGM z dnia 15 sierpnia 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu gospodarki morskiej, tj. pracę rybaka morskiego na statkach.

Dowody:

- świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z 2.09.1999 r. - k. 7, 9 plik II akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonego;

- świadectwa pracy - k. 6, 8 plik II akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonego.

W okresie od 17 czerwca 2005 r. do 2 listopada 2009 r. ubezpieczony, będąc zatrudnionym na stanowisku starszego marynarza w Zakładzie Usług (...) sp. z o.o. w S., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A dział VIII poz. 6 pkt 1 wykazu stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 24 Ministra Kierownika UGM z dnia 15 sierpnia 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu gospodarki morskiej, tj. pracę na jednostkach pływających w portach morskich i w stoczniach morskich - pracownika wpisanego na listę członków załogi jednostki pływającej.

Dowody:

- świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach 4.11.2009 r. - k. 51 plik III akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonego;

- świadectwo pracy - k. 49 plik III akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione.

Zgodnie z treścią przepisu art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1656), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2)ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5)przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6)po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7)nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z kolei w **art. 8** ustawy pomostowej wskazano, że pracownik wykonujący prace w szczególnych warunkach wymienione w pkt 20, **22** i 32 załącznika nr 1 do ustawy, który spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1, 4-7, nabywa prawo do emerytury pomostowej, jeżeli:

- 1) **osiągnął wiek wynoszący** co najmniej 50 lat dla kobiet i co najmniej **55 lat dla mężczyzn**;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach wymienionej w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy, **wynoszący co najmniej 10 lat**.

W art. 49 ustawy pomostowej wskazano natomiast, że prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1)po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2)spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W art.3 ustawy wskazano, że prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy. Prace o szczególnym charakterze są to natomiast prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy (art. 3 ust3).

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy prace, o których mowa w ust. 1 lub 3 w pełnym wymiarze czasu pracy (art. 3 ust. 4 i 5). Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się także ubezpieczonych z tytułu działalności twórczej lub artystycznej tancerzy zawodowych, wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy prace związane z bardzo ciężkim wysiłkiem fizycznym (art. 3 ust. 6) a za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (art. 3 ust. 7).

W niniejszej sprawie poza sporem było, że ubezpieczony posiada co najmniej 25 letni okres składkowy i nieskładkowy ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, że ukończył 55 lat i nie pozostaje w zatrudnieniu. Organ rentowy nie kwestionował również tego, iż ubezpieczony w okresach od 26 sierpnia 1974 r. do 14 kwietnia 1975 r. oraz od 27 stycznia 1977 r. do 27 sierpnia 1999r. na stanowiskach rybaka oraz bosmana w Przedsiębiorstwie (...) w S., wykonywał - stale i w pełnym wymiarze czasu pracy - pracę rybaka morskiego na statkach. Odmówił jednak ubezpieczonemu zaliczenia spornych okresów do stażu zatrudnienia w warunkach szczególnych, wskazując że za okresy przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 r. winien on dodatkowo przedłożyć wystawione przez pracodawcę zaświadczenie, o którym mowa w art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych. Skoro zaś takiego zaświadczenia nie przedłożył, nie można było zdaniem organu rentowego przyjąć aby w tym czasie wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienioną w pkt 22 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych.

W ocenie Sądu stanowisko organu rentowego nie ma jednak umocowania w prawie. Brak zaświadczenia, o którym mowa w przepisie art. 51 ustawy pomostowej nie stanowi bowiem przeszkody do przyznania A. G. prawa do emerytury pomostowej. Dla ustalenia tego w zupełności wystarczającym okazało się przy tym przeprowadzenie wyłącznie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach emerytalnych ubezpieczonego. Autentyczność dokumentów nie była przez strony kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu. Zostały one sporządzone w sposób zgodny z przepisami prawa, przez uprawnione do tego osoby, w ramach ich kompetencji, stąd też Sąd ocenił je jako wiarygodne.

Na wstępie wymaga wyjaśnienia, że istotnie, co do zasady, w celu uzyskania prawa do emerytury pomostowej okresy pracy w warunkach szczególnych przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 r. powinny zostać udokumentowane poprzez przedłożenie wystawionego przez pracodawcę zaświadczenia o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Wystawienie przez pracodawcę takiego zaświadczenia jest jednak tylko jego oświadczeniem wiedzy, a nie oświadczeniem woli. Oznacza to, że jego wystawienie albo niewystawienie przez pracodawcę nie wywołuje skutków materialnoprawnych. Zaświadczenie to jest jedynie dokumentem prywatnym (art. 245 k.p.c.), wydawanym dla celów dowodowych, a okoliczności które miałyby zostać potwierdzone w jego treści podlegają weryfikacji zarówno w postępowaniu sądowym, jak i w postępowaniu przed organem rentowym.

Sąd zważył więc, że ubezpieczony w celu udokumentowania zatrudnienia w warunkach szczególnych na stanowisku rybaka morskiego przedłożył w organie rentowym zarówno zwykle świadectwo pracy, jak i świadectwo pracy w szczególnych warunkach, z których wynika, że w okresach od 26 sierpnia 1974 r. do 14 kwietnia 1975 r. oraz od 27 stycznia 1977 r. do 27 sierpnia 1999r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych na statkach jako rybak morski. Jednocześnie ubezpieczony wyjaśnił, że z uwagi na likwidację zakładu pracy nie może przedłożyć żądanego przez ZUS zaświadczenia.

Tymczasem w wykazach A i B stanowiących załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, stanowiącego obowiązujący nadal akt wykonawczy do przepisu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wymienione są prace **rybaków morskich** (poz. 9 dział VIII Wykazu A oraz poz. 4 dział IV wykazu B). Również w załączniku do ustawy o emeryturach pomostowych, pod poz. 22 wymienione zostały prace **rybaków morskich**. W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości interpretacyjnych, że stanowisko określone w wykazie A dziale VIII pod poz. 9 oraz w wykazie B w dziale IV pod poz. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jest tożsame ze

stanowiskiem wskazanym pod poz. 22 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych. W obu aktach prawnych wskazano bowiem, że pracami w warunkach szczególnych są prace rybaków morskich.

Skoro więc z bezspornych ustaleń stanu faktycznego (potwierdzonych zapisami w świadectwach pracy i świadectwach wykonywania pracy w warunkach szczególnych) wynika, że w okresie od 26 sierpnia 1974 r. do 14 kwietnia 1975 r. oraz od 27 stycznia 1977 r. do 27 sierpnia 1999r. ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy właśnie w charakterze rybaka morskiego, to w świetle powyższych regulacji nie mogło budzić wątpliwości, że we wskazanych okresach A. G. wykonywał prace w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Chybiony okazał się również argument organu rentowego, że ubezpieczony nie spełnił również warunku osiągnięcia odpowiedniego wieku. W przepisie **art. 8** ustawy pomostowej wskazano bowiem, że pracownik wykonujący prace w szczególnych warunkach wymienione w **art. 22 ustawy (prace rybaków morskich)** załącznika nr 1 do ustawy, który spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1, 4-7, nabywa prawo do emerytury pomostowej, jeżeli **osiągnął wiek wynoszący** co najmniej **55 lat dla mężczyzn**. Ubezpieczony 55 rok życia ukończył w dniu (...)r., a zatem przed złożeniem wniosku.

Niezależnie od powyższego trzeba zwrócić uwagę, iż przepis art. 51 ustawy stanowi, że „płatnik składek jest zobowiązany do wystawiania zaświadczeń o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, za okresy przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 r. Przepis art. 12 stosuje się odpowiednio.” Definicja płatnika składek została przy tym zamieszczona w art. 2 pkt 2 ustawy, gdzie sprecyzowano, że pod pojęciem tym trzeba rozumieć „pracodawcę, o którym mowa w art. 4 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (czyli osobę zatrudniającą pracowników lub u której odbywana jest służba zastępcza oraz jednostkę organizacyjną lub osobę fizyczną pozostającą z inną osobą fizyczną w stosunku prawnym uzasadniającym objęcie tej osoby ubezpieczeniami społecznymi, w tym z tytułu przebywania na urlopie wychowawczym albo pobierania zasiłku macierzyńskiego, z wyłączeniem osób, którym zasiłek macierzyński wypłaca Zakład) oraz ubezpieczonego, o którym mowa w art. 4 pkt 2 lit. d tejże ustawy (czyli osobę zobowiązaną do opłacania składek na własne ubezpieczenie społeczne). Dodatkowo, należało mieć na uwadze całość regulacji zamieszczonych w rozdziale 6 ustawy o emeryturach pomostowych, w którym określono m.in. zasady i tryb opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych. W szczególności, w zamieszczonym w tym rozdziale przepisie art. 37 ust. 1, wskazano, że składkę na Fundusz Emerytur Pomostowych oblicza, rozlicza i opłaca co miesiąc płatnik składek. Trzeba przy tym zaznaczyć, iż ów Fundusz został powołany do życia właśnie omawianą ustawą (por. art. 29 ust. 1), która w tym zakresie weszła w życie z dniem 1 stycznia 2010r., a więc już po wydaniu zaskarżonej w niniejszej sprawie decyzji (vide: art. 57 pkt 1 ustawy). Oceniając w tym aspekcie całość przytoczonych regulacji, możliwym było wyprowadzenie z nich jedynie takiego wniosku, iż w każdym przypadku, w którym w ustawie mowa jest o płatniku składek i jego obowiązkach, ustawodawca miał na myśli płatnika składek na Fundusz Emerytur Pomostowych, a więc te podmioty o jakich mowa w przepisach art. 4 pkt 2 lit. a oraz lit. d ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, które począwszy od dnia 1 stycznia 2010r. zatrudniały osoby wykonujące prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze i w związku z tym zobowiązane były do opłacania składek na ten fundusz (art. 35 ust. 1 ustawy). Tylko tacy więc płatnicy składek (a nie wszystkie, abstrakcyjnie rozumiane, podmioty, które kiedykolwiek opłaciły jakąkolwiek składkę na ubezpieczenie społeczne) mają obowiązek wystawiania zaświadczeń o jakich mowa w przepisie art. 51. Skoro więc ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w S. i tam wykonywał pracę w warunkach szczególnych, a podmiot ten – co jest faktem w S. notoryjnym, także dla Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – od roku 2002 kiedy to ogłoszono jego upadłość nie prowadzi już absolutnie żadnej działalności, w szczególności nie zatrudnia pracowników, brak było podstaw do uznania go za płatnika składek na Fundusz Emerytur Pomostowych, zobowiązanego do wystawiania omawianych zaświadczeń.

Zgodnie z normą art. 15 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Jak jednak wynika z treści przepisu art. 26 ust. 1 ustawy, emeryturę pomostową wypłaca się za miesiąc kalendarzowy w terminach i na zasadach przewidzianych dla wypłaty emerytur, określonych m.in. w art. 129 ustawy emerytalnej. Ten ostatni przepis stanowi zaś, iż świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono

wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Ubezpieczony 55 rok życia ukończył w dniu (...)r., jednakże wniosek o emeryturę złożył w dniu 11 czerwca 2013 r.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury pomostowej od 1 czerwca 2013 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku.

W myśl przepisu art. 118 ust. 1a ustawy emerytalnej, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2009 roku, „w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego”.

W niniejszej sprawie, w której ubezpieczony domagał się od organu rentowego przyznania mu prawa emerytury pomostowej, a organ rentowy twierdził, że mu ona nie przysługuje, gdyż nie udowodnił wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze oraz nie osiągnął stosownego wieku, Sąd uznał, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za „niewyjaśnienie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji”. Należało przy tym za ową okoliczność uznać ustalenie, iż ubezpieczony legitymował się wymaganym stażem pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 2 w zw. z art. 8 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych. Jak wynika z przedstawionych wyżej wyników postępowania dowodowego, w niniejszej sprawie organ rentowy, mimo iż dysponował stosownymi dokumentami, błędnie ustalił staż pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych.

Tym samym koniecznym stało się stwierdzenie, że organ rentowy wydał błędną decyzję, odmawiającą przyznania prawa do świadczenia w sytuacji, gdy możliwe było wydanie decyzji zgodnej z prawem. Powyższe oznacza, że opóźnienie w ustaleniu prawa do świadczenia jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy ponosi odpowiedzialność.

W tej sytuacji, z uwagi na treść przepisu art. 118 ust. 1a ustawy emerytalnej, koniecznym stało się orzeczenie jak w punkcie II sentencji wyroku.